

РЕШЕНИЕ

№ 4404

за изменение в частта за разноските

гр. София, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в закрито заседание на 03.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

като разгледа дело номер **4681** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК вр. чл. 144 от АПК.

Образувано е по молба вх.№ 11265/21.03.2023 г., депозирана от адв.С., процесуален представител на Министъра на туризма, ответник по настоящото дело, с която се иска допълване и изменение на Решение № 1442 от 06.03.2023 г., постановено по адм.дело № 4681/2022 г., в частта за присъдените разноси. С молбата е поискано да бъде намален размерът на присъденото на жалбоподателя адвокатско възнаграждение от 1 000 лв. на 500 лв., поради прекомерност. Подробни съображения са изложени в молбата.

От страна на жалбоподателя по делото – Н. И. В., чрез адвокат М. М. Д., САК, в определения съгласно разпоредбата на чл. 248, ал. 2 от ГПК вр. чл. 144 от АПК едноседмичен срок е изразено становище за неоснователност на депозираната молба.

В случая е изпълнено изискването на чл. 248, ал. 2 от ГПК за съобщаване на насрещната страна за искането за изменение на решението в частта му на разноските и представяне на отговор в определения в закона срок.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема следното:

Искането е депозирано в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК, към който препраща разпоредбата на чл. 144 от АПК и от страна, която има право да поиска изменение и допълване на съдебното решение в частта му за разноските, поради което същото е допустимо.

Разгледано по същество така отправеното искане е неоснователно.

Ответният административен орган оспорва размера на разноските, считайки, че Съдът неправилно не е уважил възражението му за прекомерност на претендираното

адвокатско възнаграждение, като го е присъдил в претендирания от жалбоподателя размер от 1 000 лв. Излага довод, че в процесния случай приложима е нормата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като полагащото се адвокатско възнаграждение следва да бъде 500 лв.

Съдът е изложил мотиви в постановеното решение защо счита, че не е налице прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, независимо, че същото е над определения в наредбата минимум. На първо място това е свързано с фактическата и правна сложност на делото, разглеждането му в няколко съдебни заседания, изслушване на експертно заключение, включително и проявената от страна на процесуалния представител на жалбоподателя процесуална активност.

Съдът счита, че заплатеното адвокатско възнаграждение е в минималния размер, определен с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /в ред. ДВ, бр. 88 от 2022 г./, поради което възражението за неговата прекомерност е неоснователно. Съгласно тази норма за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 1 000 лв. Производства по дела по Закона за държавния служител не се откриват сред изброените в ал. 2 на чл. 8 от Наредбата.

След постановяване на решението си в този смисъл и при доводите в молбата за изменение на решението в частта за разносните, респективно становището на процесуалния представител на жалбоподателя, Съдът счита, че не е налице основание да стигне до различен извод при определяне размера на разносните на жалбоподателя. Така мотивиран и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК вр. с чл. 144 от АПК, Съдът,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ молбата на ответника - Министъра на туризма за допълване и изменение на Решение № 1442 от 06.03.2023 г., постановено по адм.дело № 4681/2022 г., в частта на разносните.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му до страните.

СЪДИЯ: